

για νὰ 'πῆς τὸ τί συμβαίνει
καὶ τὸ κράτος; τί θὰ γίνῃ.

Πῶς σοῦ πᾶνε τὰ τουζλόικια...κόσμο,μπύρο μ', θὰ τρελλά-
ορέ,γέρο τῆς Κορδόνας...ορέ γειά σου,τί μὰς κάνεις; [νῆς...

Τίτοιχα 'μύρα σὰν καὶ τούτη,
ποῦ παντοῦ βρωμαῖ μπαροῦτι,
μὰςτ' ἀπάνω τὸ λαιμὸ σου,
'πὲς μὰς γιὰ τὸν πόλεμὸ σου.

Θοδωράκη 'παινεμένο,
ποῦναι τὰ παλῆα, καυμένο;

'Ορέ μύρο μ',τὸ θυμάσαι τῆς φωτιάς τὸ πανηγύρι;
'πὲς μὰς,μπύρο μ',τὸΜελοῦνα,'πὲς μὰς,μπύρο μ',τὸ Κριτήρι.
Μὰς 'φοβέριζε καὶ τότε μὲ τοὺς μπλόκους τῆς ἡ Δύσις...
Ξαναπέστα μὰς, παππούλη, γιὰ νὰ μὰς καλοκαρδίσης.

Τὸ λὲν οἱ κοῦκοι 'στὰ βουὰ κ' ἡ πέριδικαίς'στὰ πλάγια
πὼς τίτοιχα 'μύρα σὰν κ' αὐτῆ, ποῦ 'μοίραζαν τὰ βάγια,
'γύμνωσις, ορέ μύρο μου, τῆ δόλια σακαράκα,
κ' ἔγινε τὸ ξαφνικὸ καὶ τὸ ρουφὸ λὰ βράκα.

'Ορέ, τί πόλεμος κ' αὐτό!...γειά σας, ορέ Κουβέρνα...
κτύπα ξανὰ τοὺς σβέρκους μὰς τῶν ποδαριῶν μὰς φτέρνα...
δόλια πατρίδα, γυρίε καὶ μὲ τὴν τσάτρα κέρνα.

Μύρο μου, νὰ οἱ χωρῶ,
τὸ κορμὶ τὸ λυγρὸ

λύγισέ το σὰν καὶ τότε, κάνετὸ μὰς ἔτσι κ' ἔτσι...
σήμερα γιορτὴ τῆς Λαύρας...ορέ φάτε κοκορέτσι.

'Ορέ μύρο μου, θυμάσαι πὼς τοὺς 'κόφαμε τὸν βῆχα;...
ορέ φέρτε μου σκορδάρι νὰ τὸ τρίβω ψίχα ψίχα.
ορέ κῦττα καπετάνιοις γιὰ ραχάτι οἱ σαλόνα...
ορέ κέρι ποῦ σοῦ τῶγουν νὰ φορτώνωνται γαλόνια.

Μὲς 'στῆς Λαύρας τῆ φωτιὰ
βαλε, Κόντη, κάπα Λιάπη,
τοῦ Κουβέρνου τὰ χαρτιά
κρύφτα 'στὸ μανικοκάπι.

'Ορέ Κόντη μου, θυμάσαι τὸ μεγάλο τὸ μπουρὶ
τοῦ παπποῦ τοῦ Θεωρή; ;
Καὶ σὺ τότε 'πῆρες φόρα, λουστρινάκι τοῦ χοροῦ,
κ' ὄρε πρὸ μαζὶ μὰς τοῦπες ν' ἀμολάρη κουτουρεῦ.

Σήμερα γιορτὴ τῆς Λαύρας...γειά σου, γερολεβεντιά...
ορέ γειά σου, Ρωμηοσύνη, Φράγκα μὲ τὰ ρεπαντιά.

**Κι' ὁ «Ρωμῆος» καντάδα κάνει
'στὸν Σιμόπουλο τὸν κᾶνυ.**

Τὸν Οἰκονομολόγο
δὲν ἔτυχε νὰ 'δῆς;
μ' ἕνα μεγάλο μπόγο
τὸν εἶδ' ἀπὸ βραδύς.

'Μπῆκη σὲ μιά βαρκοῦλα
μὲ τίσσερα κουτιὰ
καθὼς καὶ τὴν ξανθοῦλα,
κ' ἴσα 'στὴν Ἀραπιά.

Μαζεύτηκαν καὶ σκύλοι
κ' ἰκάναν χωρατά,
κ' αὐτὸς μὲ τὸ μαντύλι
τοὺς ἀποχαιρετῆ.

'Εβρούσκωνε τὰγέρι
λευκότατο πανὶ
καθὼς τὸ περιστέρι,
ποῦ τὰ φερέα κουεῖ.

Συγκληνμέν' οἱ φίλοι
κυττοῦν τὸν Ἰπουργό,
τὸν γαγύζιαν οἱ σκύλοι,
τὸν γαγύζια κ' ἰγά.

Σὲ 'λίγο σὲ 'λίγακι
δὲν εἰξέυρες νὰ 'πῆς
ἂν ἔβλεπες πανάκι
βαρκοῦλας χωροπῆς.

Κι' ἀκόμη 'στ' ἀποργαλί
χαζέωντας πολλοὶ
τὸν 'βλέπανε μὲ κιάλι
καὶ τοῦστελλαν φιλι.

Δὲν κλαίω τῆ βαρκοῦλα,
δὲν κλαίω τὰ φιλιὰ,
μὰ κλαίω τὴν τρεμοῦλα,
ποῦ θάχουν τὰ σκυλιὰ.

**Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.**

Μιτέρρα' Εὐριπίδειον Ἰππόλυτον ἰσάτως
ὁ Λαναρὰς τῆς Ὀδῆσοῦ, γιατρὸς μὲ νοῦ γεμάτος.
Μὰ καὶ τὴν «Ποντιάδα» τοῦ μὰς ἔβγαλε τὴν «Δύρα»,
τούτιστι σίγχαν συλλογὴν μὲ πάθος καὶ μὲ λαύρα.

Βῆκε κ' ἡ Ἐθνοσυνέλευσις τοῦ Γεωργίου Φιλαρέτου,
βιβλίον πολυσήματον μελέτης ἐξαίρετου.

Τοῦ Σπύρου τοῦ Ματσούκα τραγοῦδα λυρικά,
οἰστρήλατα, βροντῶντα, καὶ πατριωτικά.

Βῆκε κ' ἡ «Πινακοθήκη», μίγα Περιοδικὸν
τῶν κυρίων Φιλοτήγων, ὄντως καλλιτεχνικόν.

Ὁ Ζαβιτάνος, ὁ γιατρὸς ὡς εὐλίπει σημεῖον
μελέτην ἐξετώπισε γιὰ τὸ Βροσκομοίον,
ἔπου 'στὸ Πέραν τὸ γνωστὸν τοῦ Βυζαντίου κέεται
καὶ μὲ στοργὴν καὶ μερίμναν σωφρόνως διοικεῖται.

Τὸ γραφεῖον τοῦ Ρωμῆου μὰς, παραλίπη πατριῶτων,
ἐριθμὸς τριανταετρία, εἰς τὸν δρέμεν τοῦ Διδότου.